بررسی رسم قدیمی پوف (تکدی‌گری)

محمدامین نجف‌زاده: دانشجوی کارشناسی مددکاری اجتماعی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.
amin.najafzade@yahoo.com

معصومه معارف‌وند*: دکترای مددکاری اجتماعی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران. arammaref@gmail.com

واژگان کلیدی

تکدی‌گری

پوف

مردم شناسی

چکیده

مقدمه: تکدی‌گری عملی است که در آن از دیگران درخواست کمک می‌شود بدون این که انتظار عمل متقابل وجود داشته باشد. تکدی‌گری دلایل مختلف اقتصادی و اجتماعی-فرهنگی دارد. در این مقاله در مورد رسم قدیمی تکدی‌گری در روستایی کوچک توضیح داده شده است.

روش: این مطالعه یک بررسی مردم شناسی در مورد رسم قدیمی پوف بود. با استفاده از نمونه‌گیری به شیوه گلوله برفی، افراد مطلع در مطالعه شرکت کردند. برای جمع‌آوری داده‌ها از مصاحبه و مشاهده استفاده شد. داده‌ها به روش تحلیل محتوای کیفی مورد تحلیل قرار گرفتند.

نتایج: پانزده فرد مطلع در این مطالعه شرکت کردند. یافته‌ها نشان‌داد رسم پوف (سفر به شهرهای دیگر برای کسب درآمد از طریق تکدی‌گری) معمولاً توسط مردان جوان انجام می‌گیرد و از کودکان نیز در رسم پوف استفاده می‌شود. ساز و دهل نواختن، نشان دادن نسخه‌ی پزشک،خود را به بیماری زدن، شعر خواندن و نشان دادن کودکان بیمار و یا گرسنه در رسم پوف استفاده می‌شوند. شهرهای بزرگ و مناطق تجاری مکان‌هایی هستند که برای انجام پوف انتخاب می‌شوند. کسانی که پوف را انجام می‌دهند، به آسانی درآمد کسب می‌کنند اما باید با مخاطرات سفر و برچسب "متکدی" کنار بیایند.

بحث و نتیجه‌گیری: اگرچه فقر به‌عنوان مهمترین عامل تکدی‌گری مطرح شده است، به‌نظر می‌رسد رسم قدیمی پوف یک هنجار اجتماعی است. فشاراجتماعی موجب می‌شود مردان جوان این رسم را انجام دهند. پوف مکانیزمی است که با آن یک مرد جوان در خانواده و اجتماع کوچک خود پذیرفته می‌شود. علاوه بر این به‌دلیل اینکه پوف روشی آسان برای کسب درآمد است، افراد راغب هستند این کار را انجام دهند.

* نویسنده مسئول
نوع مطالعه: پژوهشی
تاریخ دریافت: ۱۳۹٤/۱۱/۰٤
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۱/۲۰

نحوه استناد به مقاله: محمدامین نجف‌زاده و معصومه معارف‌وند. بررسی رسم قدیمی پوف (تکدی‌گری). فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۱۳۹۵؛ ۵ (۱): ۱۹-۱۳

[Downloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

A Study on the Traditional Custom of Poof (Beggary)

Mohammad Amin Najafzadeh: M.A. student of social work, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran. amin.najafzade@yahoo.com

Masoomeh Maarefvand*: Ph.D of social work, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran. arammaref@gmail.com

Abstract

Introduction: Begging is the practice of requesting others to grant a favor with no expectation of reciprocation. Begging has several economic and sociocultural reasons. In this article a traditional custom of begging in a small village in south Khorasan province has been described.

Methods: This study was an anthropologic investigation about a traditional custom of Poof. Through snowball sampling, informant persons participated in the study. Interview and observation were used to data collection. Data were evaluated by qualitative content analysis.

Results: Fifteen informant persons participated in this study. The findings showed that traditional custom of Poof (travelling to other cities to earn money through beggary) usually is implemented by young men. Drum playing, showing prescription, pretending to be ill, reading poems and deception by showing sick or hungry children; are used in traditional custom of Poof. Big cities and commercial areas are the places that are chosen for Poof. People who implement this traditional custom easily earn money but they have to deal with dangers of travelling and stigma of "beggar".

Conclusions: Although poverty has been mentioned as the main reason of beggary, it seems that the traditional custom of Poof is a social norm. Social pressure leads young men to implement this custom. Poof is a mechanism for socially acceptance of a young man in his family and small community. Besides, persons are motivated to do this custom because it is an easy way of earning money.

Keywords

Beggary

Poof

Anthropology

*Corresponding Author

Study Type: Original
Received: 24 Jan 2016
Accepted: 08 Apr 2016

Please cite this article as follows: Najafzadeh M and Maarefvand M. A study on the traditional custom of Poof (beggary). Quarterly journal of social work. 2016; 5 (1); 13-19

[Downloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

مقدمه

تکدی‌گـری بـه معنای گدایی کردن، دریوزگی، (۱) تکلف در سـوال و حاجت خواهی از این و آن در کوی و برزن و پافشـاری بر آن بیان شـده اسـت (۲) و گِدا، مُتکدی، یا دَریوزه‌گر به شخصی اطلاق می‌شود که از طریق درخواست کمک مادی از مردم روزی ستاندن می‌کند و با ایجاد حس ترحم از مردم پول می‌ستاند و این کار به‌صورت حرفه وی محسـوب گردد. تکدی‌گری نه تنها در ایران که در سراسـر جهان وجود داشته و برخی از افراد جامعه از این راه درآمد کسب می‌کنند.

در مطالعه‌ای که در شـیراز در مورد ۳۳۰ متکدی انجام شـد، بیش از ۶۰ درصد متکدیان کمتر از ۲۰ سال سن داشتند و اغلب آن‌ها از نظر جسـمی و روانی در سـلامت بسر می‌بردند. (۳) اغلب پژوهش‌هایی که دلایل تکدی‌گری را مورد توجه قرارداده‌اند، بر عوامل اقتصادی-اجتماعی تأکید بیشتری داشته‌اند، (۳،۴،۵ و ۶) علاوه بر این ابتلا به بیماری یکی از دلایل شـکل‌گیری کلونی‌های متکدیان بشـمار می‌رود. کار و ون برکل (۲۰۰۲) شـرایط یکی از این کلونی‌ها را در جنوب هند گزارش کرده‌اند. شغل اعضای این کلونی تکدی بود و همه مردان به جذام مبتلا بودند. بدشکلی‌های ناشی از این بیماری باعث شده بود مبتلایان به جذام در کنار هم یک کلونی را تشکیل دهند و در عین حال به دلیل مشکلات جسمی ناشی از این بیماری ترحم مردم را جلب کرده از راه تکدی‌گری زندگی خود را می‌گذراندند. (۷)

اما به نظر می‌رسد این تنها فقر اقتصادی و یا مشکلات جسمانی نیست که زمینه را برای انجام تکدی‌گری فراهم می‌کند. در خرده فرهنگ‌هایی که تکدی‌گری به‌عنوان هنجار پذیرفته و تشویق می‌شود، زمینه‌های فرهنگی نیز تأثیر قابل توجهی بر آغاز و ادامه تکدی‌گری خواهند داشـت. مقاله‌ی پیش رو در مورد رسـم پوف تهیه شده است. این رسم در یکی از روستاهای استان خراسان جنوبی رایج است. در سرشماری سال ۱۳۹۰ جمعیت این روستا ۱۲۰۰ نفر بود که از این تعداد ۵۱/۲۵ درصد مرد و بقیه زن بودند. حدود ۵۰ درصد از مردم روسـتا تحصیل کرده و مابقی بی‌سـواد بودند. تعداد ۳۱۳ نفر از اهالی این روستا اعلام کرده بودند در زمینه‌ی کشاورزی، ۴۵ نفر در زمینه‌ی صنعت و ۲۶ نفر در ضمینه‌ی خدمات مشغول فعالیت هستند و بر این اساس شغل اصلی مردم روستا کشاورزی معرفی شده بود. (۸) مردم روستا بخش مهمی از آداب و رسوم محلی خود را حفظ کرده‌اند و آنچه در سرشماری گزارش نشده است این است که تعدادی از اهالی این روسـتا بر اساس رسم پوف از راه تکدی‌گری درآمد کسـب می‌کنند و حرفه دیگری ندارند. این کار نزد مردم این روستا به‌عنوان یک هنجار قلمداد می‌شود. از نظر آن‌ها انجام این کار یک هنر است و نشانه‌ای است که توانایی مردان روستا را تأیید می‌کند.

مددکاری اجتماعی برای مداخله در زمینه مشـکلات اجتماعی نیازمند شـناخت دقیق آن‌هاست. مشکلات اجتماعی معمولاً تحت تأثیر عوامل مختلف قرار می‌گیرند و درک صحیح و جامع این عوامل برای برنامه‌ریزی به‌منظور کاهش و یا برطرف کردن مشکل اجتماعی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. یکی از مشکلاتی که معمولاً مددکاران اجتماعی برای برطرف کردن آن مشارکت فعال دارند، تکدی‌گری است. معمولاً تکدی‌گری با مشکلات دیگری مانند بی‌خانمانی، اختلال مصرف مواد، آزار و بهره‌کشی و ... در ارتباط قرار می‌گیرد.

کسانی که پوف را انجام می‌دهند باید سفر کنند. شهرهای هدف در پوف معمولاً شهرهای بزرگ و برخوردار از نظر اقتصادی هسـتند. به این ترتیب وقتی برای سـاماندهی متکدیان در این شهرها برنامه‌ریزی می‌شود، لازم است به شرایط فرهنگی کسـانی که اقدام به تکدی‌گری می‌کنند نیز توجه شود. در این مقاله جزئیات دقیق‌تری در مورد رسم پوف که یکی از رسوم ترغیب کننده تکدی‌گری است، ارائه خواهد شد.

روش

این مطالعه مردم‌شناسی به روش کیفی انجام شد. نمونه‌گیری در این پژوهش به روش گلوله برفی انجام گرفت. داده‌ها با اسـتفاده از مصاحبه و مشاهده جمع‌آوری شدند. آشنایی با رسم پوف و تمایل به شرکت در پژوهش معیارهای اصلی ورود شـرکت‌کنندگان در مطالعه بود. مصاحبه‌ها با اهالی روستا و اهالی روستاهای اطراف و همچنین کارکنان سازمان‌ها و نهادهای دولتی که با آداب آن‌ها آشنا بودند، انجام شد.

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

تعداد زیادی از اهالی روستا (۵۰ نفر) برای شرکت در مصاحبه دعوت شدند اما اغلب آن‌ها حاضر به مصاحبه نشدند. علاوه بر این اهالی روستاهای اطراف و یا کارکنان سازمان‌ها و نهادهای دولتی نیز ترجیح می‌دادند که نام آن‌ها فاش نشود. از این رو اطلاعات با رعایت گمنامی جمع‌آوری شدند. برای ضبط صدا از مصاحبه شوندگان اجازه گرفته شد اغلب شرکت‌کننده‌ها مایل نبودند صدای آن‌ها در طول مصاحبه‌ها ضبط شود از این رو پژوهشگر تنها برخی نکات را در طول مصاحبه یادداشت می‌کرد و بلافاصله پس از خاتمه مصاحبه نسبت به ثبت جزئیات اقدام می‌نمود. با توجه به اینکه مصاحبه شوندگان مایل بودند گمنام باقی بمانند، از عکس گرفتن و فیلم‌برداری خودداری شد. مصاحبه‌ها تا زمان اشباع اطلاعات ادامه یافت. اطلاعات بدست آمده پس از ثبت، به شیوه تحلیل محتوا کدگذاری و طبقه‌بندی شدند. از تکنیک‌های تأیید شرکت‌کنندگان در طول انجام مصاحبه و همچنین مرور مکرر مصاحبه‌ها و کدها توسط تیم پژوهش برای افزایش اعتمادپذیری پژوهش استفاده شد. رسم پوف توسط همه مردم روستای مورد مطالعه انجام نمی‌شود. از این رو به منظور جلوگیری از برچسب زنی به همه اهالی روستا و رعایت ملاحظات اخلاقی در این مقاله از ذکر نام روستا خودداری شده است.

یافته ها

جدول(۱) ویژگی‌های جمعیت شناختی مصاحبه شوندگان

ویژگی‌های شرکت‌کنندگان		فراوانی	درصد فراوانی
محل سکونت	اهالی روستا	۷	۴۷
	اهالی روستاهای اطراف	۳	۲۰
	اهالی سایر شهرها (کارمندان)	۵	۳۳
تحصیلات	بی‌سواد	۳	۲۰
	ابتدایی	۲	۱۴
	راهنمایی	۴	۲۷
	دیپلم	۱	۶
	بالاتر از دیپلم	۵	۳۳
جنسیت	زن	۶	۴۰
	مرد	۹	۶۰
شغل	متکدی	۴	۲۷
	کشاورز/ دامدار	۷	۴۷
	کارمند	۲	۱۳
	سایر	۲	۱۳
سن	زیر ۱۸ سال	۴	۲۷
	۱۸ تا ۴۵ سال	۹	۶۰
	بالای ۴۵ سال	۲	۱۳

زمان آغاز پوف مشخص نیست اما اکنون به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین شغل‌های مردم روستای مورد بررسی در این مطالعه شناخته می‌شود و منبع اصلی درآمد مردم آن تلقی می‌شود. آن‌ها از دیرباز به این کار مشغول بوده‌اند و برای این منظور به شهرهای مختلف سفر می‌کرده‌اند. این کار معمولاً در فصل‌های سرد سال (پاییز و زمستان) که کشاورزی رونق چندانی ندارد، انجام می‌شود. ۱۵ نفر در مصاحبه‌ها شرکت کردند که نزدیک به نیمی از آن‌ها (۴۶ درصد) را اهالی روستا تشکیل می‌دادند. بیشتر آن‌ها مرد بودند (۶۰ درصد) و تحصیلات ۶۱ درصد آن‌ها دیپلم یا کمتر از آن بود. ۲۶ درصد شرکت‌کنندگان در پژوهش در زمان مصاحبه مشغول تکدی‌گری بودند. مردان جوان اجراکنندگان اصلی رسم پوف می‌باشند. آن‌ها با این کار اثبات می‌کنند که آمادگی ازدواج دارند و خانواده عروس می‌توانند به توانایی آن‌ها برای تأمین هزینه‌های زندگی اعتماد کنند. برای این منظور مرد جوان معمولاً قبل از ازدواج یک یا دو سال را باید صرف انجام پوف کنند و در صورت کسب درآمد کافی اجازه خواهد داشت برای ازدواج اقدام کند.

مرد ۳۰ ساله از اهالی روستا در حال انجام دادن پوف: "معمولاً هر جوونی که میخاد زندگی تشکیل بده باید پوف رو بلد باشه وگرنه با مشکل روبرو می‌شه. پوف رفتاریه که باید نوجوانان بلد باشند." اگرچه معمولاً پوف را مردان جوان انجام می‌دهند، گاهی کودکان و زنان نیز در انجام این کار حضور دارند. در صورتی که پوف به صورت گروهی انجام شود، انجام دهندگان آن معمولاً روابط خانوادگی دارند. اهالی این روستا برای انجام پوف فقط با اهالی روستای خودشان همکاری می‌کنند و از وارد کردن دیگران در این کار پرهیز می‌نمایند. مرد ۳۰ ساله اهل روستاهای اطراف: "افراد این روستا فقط باهم کار می‌کنن و شرایطشون مشابه همه ... به صورت گروهی کار می‌کنن و بیشتر خانوادگی."

کودکان و تمارض به بیماری مهمترین ابزارهای جلب ترحم مردم در فرایند پوف: کسانی که پوف را انجام می‌دهند معمولاً برای جلب ترحم مردم از روش‌های خاصی استفاده می‌کنند. عده‌ای با آوازخوانی و نواختن ساز این کار را انجام می‌دهند، عده‌ای با نشان دادن نسخه‌ی پزشک و یا تمارض به بیماری، وانمود کردن اینکه در راه مانده‌اند و یا کودکشان بیمار یا گرسنه است، ترحم مردم را جلب می‌کنند.

یکی از خانم‌های مسن اهل روستا: "از شخص مریضی که احتیاج به عمل جراحی دارد عکس می‌گیرن و با نسخه‌ی دکتر و فتوکپی به مردم نشون می‌دن و برای معالجه‌ی مریض درخواست کمک می‌کنن."

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

یکی از زنان روستا: "معمولاً این کارو از گذشته و از پدراشون به ارث بردن و این کار که بهش سفر می‌گن معمولاً بیشتر مردها با یک کودک خود و یا کودکی که از دیگران باخود می‌برن انجام می‌دن که مدت آن معمولاً ۱۰ روز تا یک ماه طول می‌کشه."

در عین حال یکی اهالی روستای اطراف نیز بر این تأکید داشت که گاهی از کودکان نیز برای انجام پوف استفاده می‌شود: "پوف از سن بلوغ شروع می‌شه و تا میانسالی ادامه داره... این کار مخصوص مردای روستاسو گاهی بچه‌ها هم تو این مراسم شرکت می‌کنن." دختر دانش آموز اهل روستا: "پوف همون پول درآوردن بی دردسره که مراحل مختلفی داره... پوف کننده بسته به استعدادش از مدح و قصیده‌گویی، نمایش، ترانه محلی، گول زدن و تحریک احساسات مردم یا تمارض به بیماری استفاده می‌کنه..."

انتقال رسم پوف از نسلی به نسل دیگر: در مواردی که کودکان همراه پدران یا بستگان خود برای انجام پوف سفر می‌کنند، با روش انجام این کار آشنا شده و متوجه می‌شوند که کسب درآمد از این طریق بسیار ساده است. در مصاحبه‌های انجام شده با اهالی روستا بارها به این نکته اشاره شد که پوف یک رسم قدیمی است که از اجدادشان به آن‌ها رسیده است.

یکی از اهالی روستا در حال انجام پوف: "والا اون چیزی که ما یادمان میاد از اجدادمون همین کار بوده و زمان مشخصی نیست ولی واقعیتی که هست اینه که توو همین منطقه رواج داره و مردم اینجا اینو یک کار درست می‌دونن. چند ویژگی هم میتونه دخیل باشه اینه که مردم اینجا مردم تیزهوش و با زکاوتن حالا از چه روشی پول به دست بیارن مهم نیست. خوش صدا هستند و از مقدار سوادی که دارن از این کار استفاده می‌کنن و اکثرا سیّدن و شاید این بضاعتی بوده که خدا در این مردم قرار داده." یکی از اهالی روستا که در شهر بیرجند زندگی و کار می‌کند: "در این روستا مراسم پوف مثه فرهنگ قدیمی در زندگیشون رخنه کرده و نوعی رفتار اجتماعیه که نشون دهنده توان و مهارت در زندگی کردنه و نوعی نمود برای شخص پوف کننده بوجود میاد."

مخاطرات انجام پوف: پوف از نظر اجتماعی در سایر مناطق ایران پسندیده نیست و تکدی‌گری با انگ اجتماعی همراه است. حتی آن دسته از اهالی روستا که به این کار می‌پردازند، به دلیل اینکه جامعه قضاوت خوبی نسبت به متکدیان ندارد، تمایلی نداشتند که دیگران بدانند آن‌ها در شهرهای دیگر پوف را انجام داده‌اند. علاوه بر این موضوع مصاحبه شوندگان به مخاطرات پوف نیز اشاره کردند. آن‌ها بر این نکته تأکید داشتند که برای انجام پوف ناچارند سفر کنند و در طول سفر بروز مشکلات پیش‌بینی نشده می‌توانند برای آن‌ها مشکل ساز باشد. یکی از مردان روستا: "خطرایی که ممکنه باشه جوراجوره یکی اینکه سفر داره سفر بی‌خطر نیست دوم جاهایی که میرن ممکنه دچار دزد بشن مشکل دار شن. جیب اینا رو بزنن. پولشون رو بزنن."

پیوند خوردن پوف با سایر جرائم: مصاحبه شوندگان به این نکته اشاره می‌کردند که انجام پوف در مواردی با انجام سایر جرائم نیز پیوند می‌خورد. یکی از زنان اهل روستا که در شهر زندگی می‌کند: "در یکی از سفرها افراد می‌رن خونه‌ی یه پیرزنی برای انجام پوف. وقتی متوجه می‌شن که پیرزن تنها زندگی می‌کنه شبانه به خونه‌ی پیرزن می‌رن و .... همسایه‌ها که بعد از چند ساعت مشکوک می‌شن به پلیس گزارش می‌دن. یکیشون دستگیر می‌شه و یکی دیگه از ایران فرار می‌کنه."

پوف عاملی برای کسب اعتبار و منزلت اجتماعی: مهمترین مزیت پوف کسب درآمد مناسب در زمان کم و با تلاش اندک است. فرد با انجام پوف بدون اینکه مهارت خاصی داشته باشد و زحمتی را متقبل شده باشد، به درآمدی دست پیدا می‌کند که در شرایط معمول و از طریق اشتغال به کار آن را با زحمت و سختی کسب خواهد کرد. علاوه بر کسب درآمد انجام پوف در میان مردم این روستا موجب ارتقای منزلت اجتماعی فرد می‌شود. در صورتی که فردی از این کار سرباز زند و یا در آن موفق نباشد، از نظر مردم روستا فردی بی‌عرضه و غیرقابل اتکا تلقی می‌شود طوری که اهالی حاضر نمی‌شوند دخترشان را به عقد مردی درآورند که پوف نکرده و یا در آن موفق نبوده است.

یکی از مردان اهل روستا که در حال کشاورزی بود: "از مزی تاش نشون دادن استقلال فردی و اعتقادیه. دست پر برگشتن از پوف نشونه‌ی مهارتو نوعی منزلت اجتماعیه."

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

یکـی از اهالی روسـتا که مدت‌ها قبـل از روسـتا مهاجرت کرده است:"رسـم و رسوماتی هسـت که مثلن قدیما به مسافرت میرفتن... الان بهـش میگن تکدی‌گری توی شـهرای مختلف ایـران و اتفاقن یکی از مسـائل اصلی اینا این بود که یه جـوون باید تخصص توش داشته باشـه تا بتونه داماد بشـه." یکی از کارمندانی که تا مدتی قبل در روستا کار می‌کرد: "یکی از این کارا که قدیم میگفتن اگه عرضه هیچ کاری نـداره بره یک جا گدایی بکنه یعنـی اگر عرضه‌ی هیچ کاری رو نداره از گدایی کردن ننگ ندونه و زندگیش رو تامین کنه که به بیراهه کشـیده نشه این یک سـالی هم که میره به عناوینی پول در میارن بعضی‌ها گدایی میکنن بعضیا دست بچه رو میگیرن و نسخه پزشک نشون میدن..."

شهرها و مناطق برخوردار؛ محل اصلی انجام پوف: معمولاً پوف در شـهرهای بزرگ و مناطق پر درآمد انجام می‌شـود. به‌عنوان مثال تهران، مشـهد، شـیراز، آذربایجان و شهرهای شـمالی از جمله شهرهایی هسـتند که قطعاً هرساله این کار در آن‌ها انجام می‌شود. به ندرت پوف در شـهرهای کوچک و نزدیک به روستای مورد مطالعه انجام می‌شـود. پوف کننده بـرای انجام این کار بایـد بتواند در هر شـهر مناطقی را انتخاب کند که افراد مرفه بیشـتری در آن‌ها زندگی و یـا رفت و آمد می‌کننـد. از ایـن رو پوف کننـده علاوه بر محل زندگـی افراد مرفه، در اماکن تفریحی و زیارتـی که تعداد زیادی از مردم به آن‌ها رفـت و آمد می‌کننـد نیز دیده می‌شـوند. مردی اهل روسـتا که در شهر کار می‌کند: "در بالا شـهر تهران، درب منزل افراد مرفه، درب اماکن تفریحی و زیارتی به‌عنوان مثال مدرک پزشـکی به افراد مرفه نشان می‌دهند مبنـی بر اینکـه یکی از اعضـای خانواده‌ام بیماری دارد و هزینه‌های آن بالاسـت و به این شکل مبالغ بالایی را از افراد می‌گیرند."

مرد ۳۰ ساله از اهالی روستا در حال انجام دادن پوف: "دو نفره سـه نفره پنج نفره. برن به مازندران شیراز آذربایجان. در اونجا باید جوهره‌ای از خود نشان بدن."

بحث و نتیجه‌گیری

پوف رسـمی است که بر اساس آن مردم روستای مورد بررسـی در این مطالعه به تکدی‌گری می‌پردازند. اصلی‌ترین منبع درآمد تعدادی از مردم در این روستا تکدی‌گری بشمار می‌رود. آن‌ها پوف را همچنان جزئی از فرهنگ، مهارت و توانایی خود می‌دانند. مردم این روستا با احتیاط در مورد آداب و رسومشان حرف می‌زنند و به سختی حاضر می‌شوند در مورد پوف سـخن بگویند. به‌نظر می‌رسـد نوعی نظارت از جانب اهالی روستا بر یکدیگر اعمال می‌شود و همچنین بزرگان روسـتا اجازه‌ی صحبت در مورد این موضوع را نمی‌دهند. افراد شناخته شده و بزرگان روستا وجود این رسم را رد می‌کنند اما در عین حال مردم روستا همچنان این کار را به‌عنوان یک کار عادی انجام می‌دهند.

این روسـتا تنها منطقه‌ای نیسـت که متکدیانی از آن برخاسـته‌اند اما وجه تمایز آن با سـایر مناطق در این اسـت که تکدی‌گری در این روستا عملی نیست که نکوهش شود. توانایی فرد در تکدی‌گری از نظر مردم این روستا مورد توجه و تمجید قرار می‌گیرد و حتی آن را معیاری تعیین کننده برای آمادگی فرد برای ازدواج تلقی می‌کنند.

تمایل اهالی روسـتا به ارتباط‌های درون گروهی و پرهیز از توسعه روابط با سایر روستاها و اقوام می‌تواند دلیل مهمی برای ادامه رسم پوف در میان اهالی باشد. مردم این روستا تمایلی به ازدواج‌های برون گروهی ندارند و افرادی که اهل این روسـتا نباشـند، به‌سـختی می‌توانند روابط نزدیکی با اهالی آن برقرار کنند. هنوز تعدادی از پدران، این رسم را به فرزندان خود انتقال داده و آن‌ها را به حفظ رسم پوف ترغیب می‌کنند.

انجام پوف در خارج از این روستا پذیرفتنی نیست. عدم تمایل اهالی به حرف زدن در مورد پوف و سعی در پنهان و یا انکار کردن آن نشان می‌دهد آن‌ها از انگ اجتماعی ناشی از انجام دادن پوف می‌گریزند اما به نظر می‌رسد نوعی فشار و یا مزیت اجتماعی در میان اهالی برای انجام رسم پوف همچنان موجب ادامه آن می‌شود.

استفاده از کودکان برای برانگیختن ترحم مردم در واقع سوءاستفاده از کودکان بشمار می‌رود. از آنجایی که مردم این روستا رسم پوف را پذیرفته‌اند، استفاده از کودکان در اجرای این رسم از نظر آن‌ها بدون مشکل تلقی می‌شود. آگاهی دادن به والدین در مورد مصادیق کودک آزاری می‌تواند احتمال استفاده از کودکان را در این رسم کاهش دهد.

کشـاورزی و دامداری در بسـیاری از روستاهای استان تحت تأثیر کم آبی با مشـکل مواجه شده است و خانوارهای

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]

ساکن این مناطق را بیش از گذشته با فقر روبرو کرده است اما این روستا با این مشکل مواجه نیست. همانطور که پیش از این نیز اشاره شده این روستا جزء مناطق خوش آب و هوا در استان شناخته شده است و کم آبی برای اهالی این روستا مشکل جدی به وجود نیاورده است. به‌عبارت ساده‌تر در مقایسه با سایر مناطق مشکل کم آبی نتوانسته است بر کشاورزی در این منطقه تأثیر قابل توجهی داشته باشد. با این حال تعدادی از مردم این روستا در فصل‌های پاییز و زمستان که کشاورزی انجام نمی‌گیرد، به تکدی‌گری می‌پردازند. به نظر می‌رسد مهم‌ترین دلیل ادامه یافتن این رسم فقر نیست بلکه می‌توان زمینه‌های فرهنگی را مهم‌ترین دلیل پایداری رسم پوف دانست. به این ترتیب علاوه بر آموزش مهارت‌های شغلی و تسهیل راه اندازی کسب و کارهای مجاز در روستا، اجرای مداخلاتی برای تغییر نگرش مردم بسیار تعیین کننده خواهند بود. از آنجایی که روابط درون گروهی در این روستا بسیار تقویت می‌شود، تغییر نگرش افراد کلیدی و مؤثر در روستا گام مهمی برای برچیده شدن رسم پوف بشمار می‌رود. تأثیر این مداخلات می‌تواند در پژوهش‌های بعدی مورد بررسی قرار گیرد.

منابع

References:

1- Moein M. Moein Persion to Persian Dictionary Tehran: Amir Kabir; 1986.

2- Dehkhoda AA. Dehkhoda Persian to Persian Dictionary. Tehran: Tehran University Publications Institute; 1966.

3- Ahamdi H. A study of beggars characteristics and attitude of people towards the phenomenon of begging in the city of Shiraz. Journal of Applied Sociology. 2010;39(3):135-48.

4- Shakoori AaM, H. Analysis of socio-economic factors affected begging in the city of Mashhad. Journal of Studies of Socio-cultural Development. 2013;1(3):39-70.

5- Esmaeili A. The role of social factors on beggary of Gonbadekavus in 2011. The Sociology of the Youth Studies Quarterly. 2013;3(8):23-44.

6- Jelili MOaM, RTP. Street- Begging in Cities: Cultural, Political and Socio-Economic Questions. Global Journal of Human Social Science. 2013;13(5).

7- Kaur H, Van Brakel W. Is beggary a chosen profession among people living in a 'leprosy colony'? Leprosy review. 2002;73(4):334-45.

8- Iran SCo. Census 2011. 2011.

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-12]